

[Jimmy Stahr]

Finder indenrigsministeren det ikke både psykologisk og politisk lidt uheldigt, når et sådant rygte, som tilsyneladende kommer fra kapabel side, får lov til at køre i de amter, der er i gang med forsøg, og som herunder er meget følsomme? Det begynder at lyde som noget, der tilsyneladende kommer fra ministerens side om, at man faktisk mellem linjerne kan læse, at man ikke er særlig interesseret i disse forsøg.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det kan man ikke læse mellem linjerne. Jeg skal gøre opmærksom på, at det er en 1-årig ordning. Derfor er det klart, at vi bliver nødt til at læse denne rapport først. Derefter må vi træffe afgørelse.

Jeg har både haft en meget nøje brevveksling og har som sagt i går også talt med Storstrømsamtets amtsborgmester om disse ting. Han er i hvert fald aldeles overbevist om, at det ikke er et rygte, men at det er den måde, som indenrigsministeriet har tænkt sig at operere på: at vi får disse drøftelser. Både Århus og Storstrøms amter har altså været holdt løbende orienteret og ved udmærket, hvordan arbejdsgangen skal være. Jeg tror bestemt ikke, der fra amtsrådenes side er nogen usikkerhed om, hvordan jeg har tænkt mig at vurdere disse ting. Desuden vil vurderingen komme til at forløbe sådan, at vi ved udgangen af november måned ved, hvad resultatet bliver, så det sker meget hurtigt netop af hensyn til, at der er nogle unge mennesker og nogle amtsråd, som har krav på at få at vide, hvor de står i denne situation.

Løvig Simonsen (S):

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om, hvilke initiativer regeringen agtede at sætte i gang over for de unge, som nu står i den usikre situation, at de ikke ved, hvad der sker efter den 1. januar.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, før jeg har haft den nævnte drøftelse med amtsrådene, at begynde en diskussion om, at ordningen skulle stoppes – det, man ligesom nu selv foruddiskonterer. Det er muligt og tænkeligt, at ordningen stoppes, men på det tidspunkt må vi ligesom have denne diskussion afsluttet og stillet op mod nogle andre ting.

Regeringen arbejder i øjeblikket i et regeringsudvalg med, hvilke initiativer vi kan tage over for ungdomsarbejdsløsheden. Der vil som sagt meget hurtigt blive givet en afgørelse om disse ting til folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Vi vender tilbage til spørgsmål nr. 1 på dagsordenen.

Spm. nr. S 157

1) Til *undervisningsministeren* af:

Halvgaard (FP):

»Agter ministeren i lighed med den foregående begrænsning af seminariekapaciteten tilsvarende at gennemføre begrænsninger af universitetskapaciteten?«

Skriftlig begrundelse

Det er ulykkelige vilkår, arbejdsløshedsprognoserne stiller vore unge i udsigt. Ikke blot de, der allerede er under uddannelse på vore uddannelsesinstitutioner, men også de unge, der skal vælge erhverv, er usikre, fordi de ved, at der er en stor risiko for, at den lange og kostbare uddannelse, de har påbegyndt eller ønsker at gå i gang med, fører lige lukt ud i arbejdsløshed. Trods den gennemførte adgangsbegrænsning, folketinget vedtog i 1976, viser prognoserne, at i året 1990 vil 107.000 akademikere stå uden beskæftigelse.

Selv om man således som et tankeeksperiment forestillede sig, at man i en årrække fuldstændigt standsede tilgangen til de videregående uddannelser, ville overskuddet af langvarigt uddannede alligevel i en lang periode være stadig voksende som følge af det store antal unge, der allerede i dag befinder sig i denne del af uddannelsessystemet. Det er de barske kendsgerninger, som tydeligt afspejler, hvor fundamentalt fejlagtig en uddannelsespolitik der er ført i Danmark i de senere år.

Den uddannelsespolitik, der føres, er uansvarlig, fordi der ikke er balance mellem udgifter til uddannelsesforbruget og de indtægter, vort erhvervsliv har mulighed for at skabe. Det er en kendsgerning, der tydeligt af-